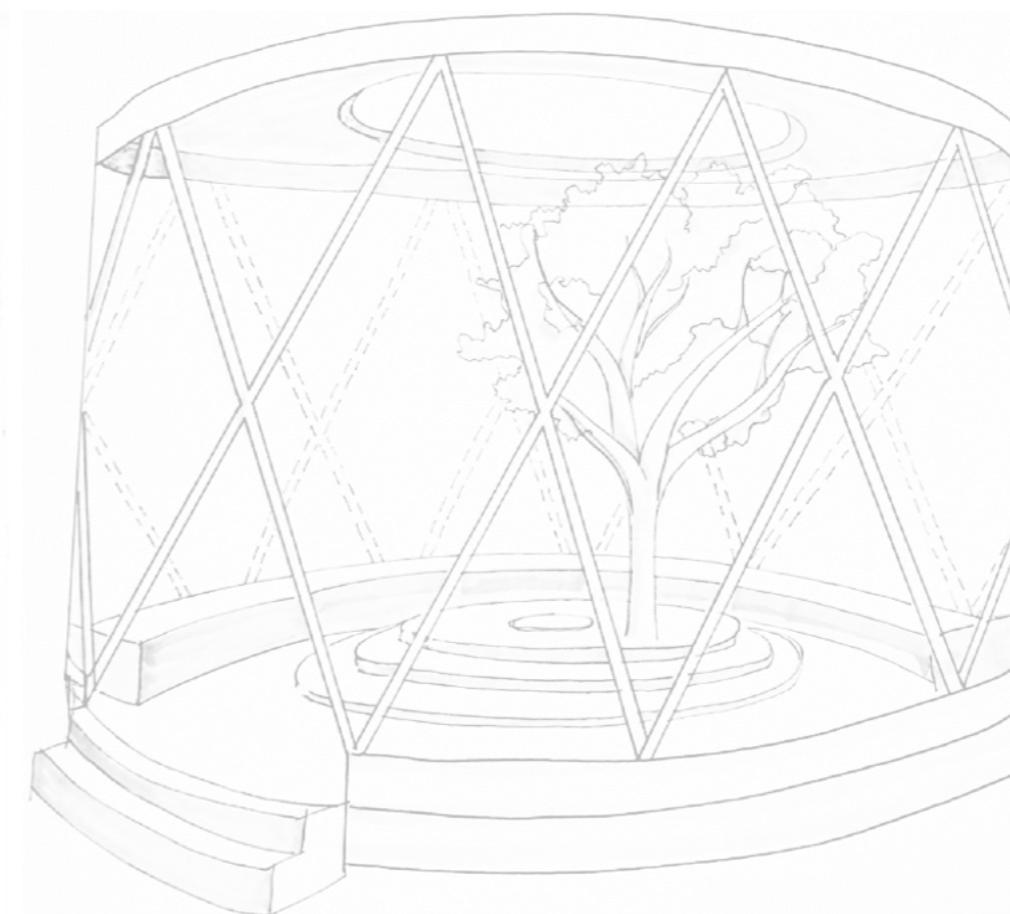
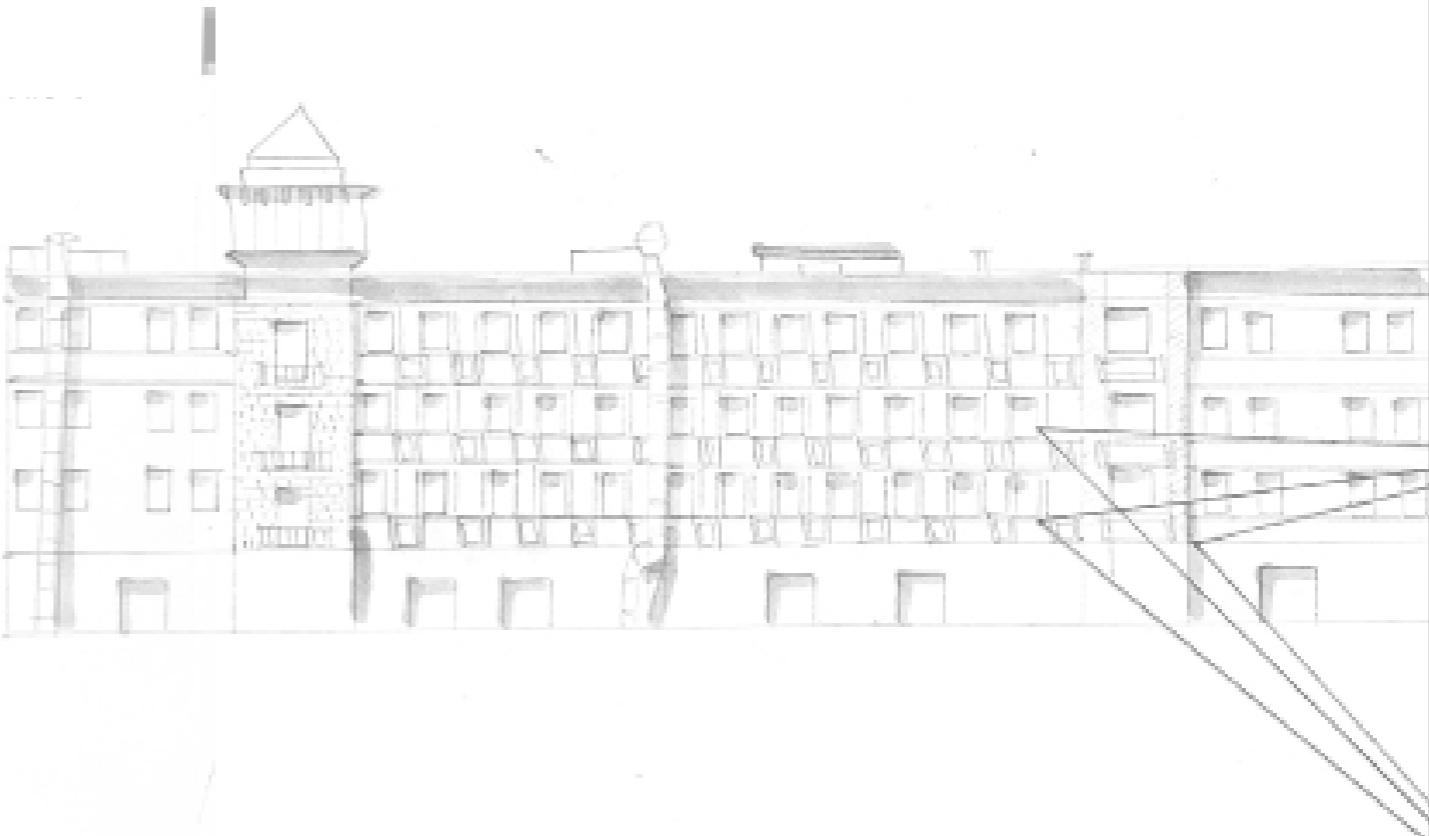
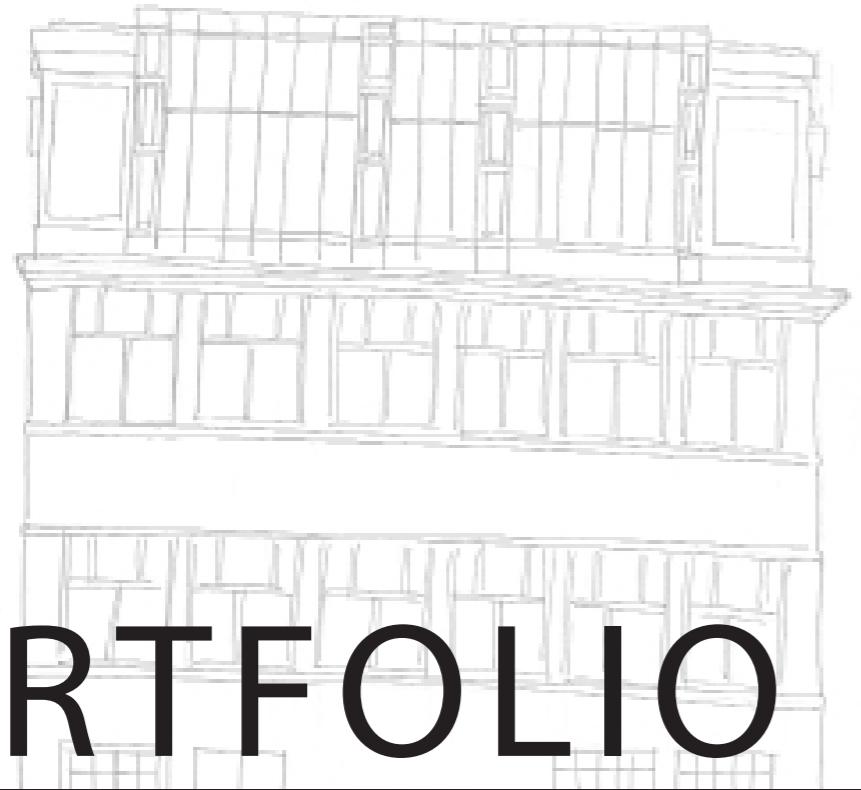

ZAN AMBLEROVÁ-PAVLÍŠTOVÁ, ZS 2020/2021

PORTFOLIO

ESTER MARIA DVOŘÁKOVÁ

KOMPONZICE

PRINCIPY / ŠKOLA AVU / EPIDAUROS

ZADÁNÍ 01: Grafická kompozice

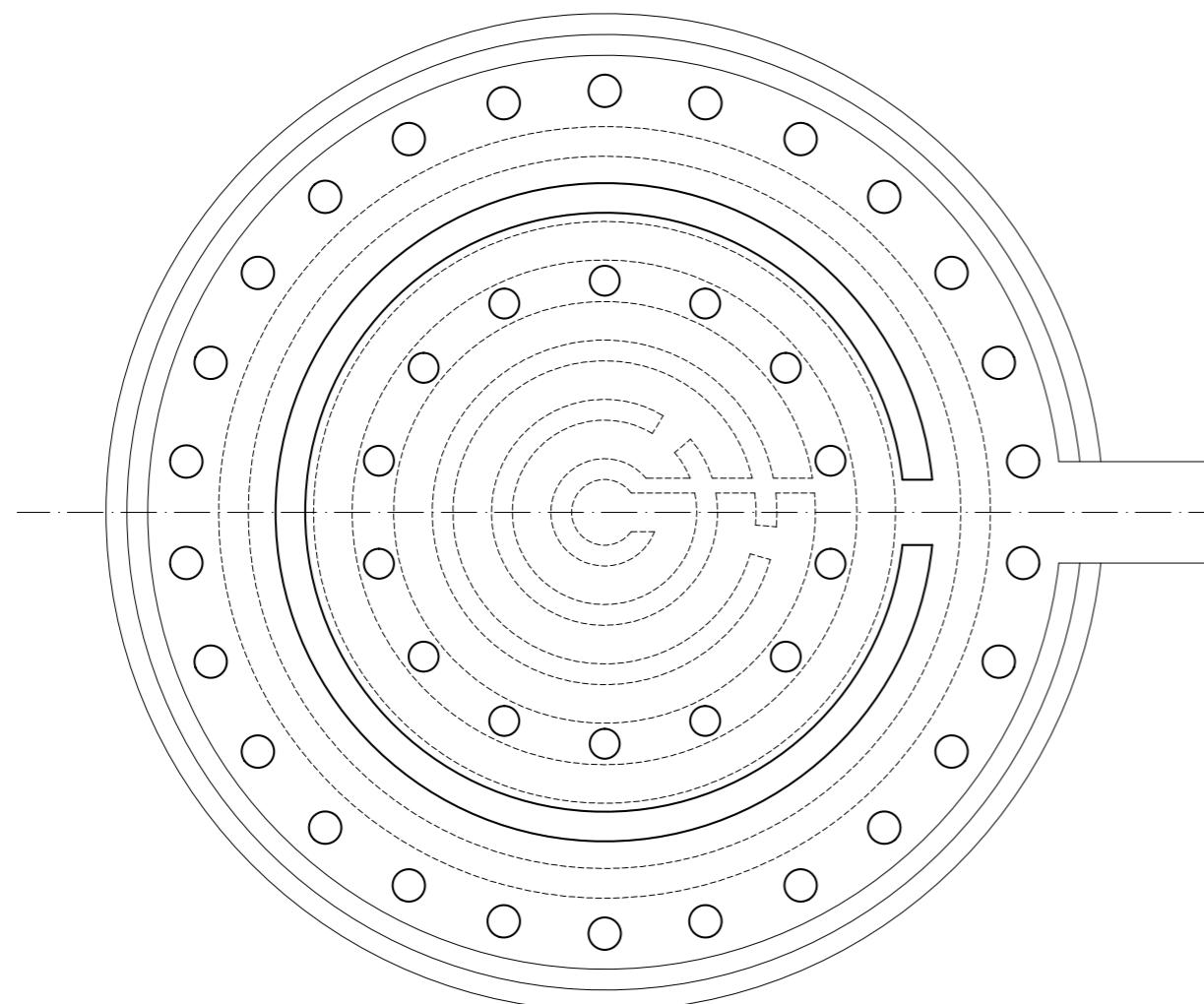
Zadáním byla grafická, případně reliéfní kompozice na zadané kompoziční téma na formát A3. Vytvoření abstraktního, případně reliéfního obrazu s možností využití různých materiálů pro práci se světlem, stínem, barvou, strukturou.

ZADÁNÍ 02: Hledání kompozičních principů na referenčních stavbách

Zadáním bylo nalezení tří referenčních staveb uplatňujících zadaný kompoziční princip a jeho přehledné grafické vyznačení do ručně kreslených architektonických výkresů.

ZADÁNÍ 03: Analýza kompozičních principů uplatněných na příkladu Školy Architektury AVU

Úkol začal návštěvou budovy – součástí bylo pocitové skicování půdorysů a řezů individuálně během prohlídky a ve skupinách v návaznosti na ni, zaměření základních rozměrů, skicování pohledů na fasádu, perspektiv a detailů. Cílem bylo pochopení prostorového uspořádání školy, kompozičního uspořádání fasád a zařízení rozměrů základních prvků v architektuře. Po nastudování archivních podkladů a dostupných architektonických výkresů proběhlo individuální zpracování kompletní sady ručně kreslených architektonických výkresů v zadaném měřítku se všemi náležitostmi. Na těchto výkresech byly graficky analyzovány použité kompoziční principy.

ZADÁNÍ 04: Labyrint v Epidauru

Labyrint v Epidauru, jako součást bývalého lázeňského komplexu v Saronském zálivu s celostním přístupem k medicíně. Na základě poskytnutého půdorysu a přečteného textu, bez pomoci jiných zdrojů, vyjádřit pomocí řezu a pohledu, jak mohla stavba vypadat. Studenti se mohou buď pokusit citovat její historickou podobu, nebo ji domyslet vlastním způsobem za pomoci současných architektonických tvarosloví.

Text:

„Labyrint v Epidauru se nacházel v kruhové stavbě (tholos). Smělo se do něj vstoupit až po iniciovním procesu, který měl sedm stupňů. Tholos byl postaven ve 4. století před naším letopočtem. Návštěvník vstoupil do chrámu vnějším dórským sálem, následně prošel dveřmi do vnitřního prostoru neseného korintskými sloupy. V tomto vnitřním prostoru, jehož průměr obnášel asi sedm metrů, se nacházel do podlahy zapuštěný labyrint. Labyrint sestával ze tří podzemních chodeb a středu, jehož průměr činil 1,11m. Počet chodeb se odrážel v průměru středu, neboť příčný součet 11,1m dělí číslo 3. Chodby byly 1,91 metru vysoké a asi 65cm široké, takže jimi mohla procházet jen jedna osoba. Vládla v nich úplná tma. Zvláštnost Labyrintu spočívala v tom, že se do něj dalo vstoupit jen středem (A). Ve vnitřním prostoru kruhového chrámu se nacházel otvor v podlaze, který byl uzavřen víkem. Když se víko nadzvedlo, objevil se v něm střed Labyrintu. Kdo chtěl Labyrintem projít, musel se odvážit skoku do hloubky. Vchod měl veliký symbolický význam! Pak bylo víko sklopeno a v úplné tmě se návštěvník prohmatával třemi chodbami, až dospěl k mrtvému bodu (B). Ze středu vystoupil zase do vnitřního prostoru chrámu.“

Duchovní význam tohoto Labyrintu se před námi otevře jen tehdy, podíváme-li se na celou stavbu. Podzemní třichodbový Labyrint tvořil závěr sedmistupňové zasvěcovací cesty. Celé zařízení vlastně představovalo část Labyrintu. Kdo jím prošel, směl vstoupit do kruhového chrámu, dorazil tedy do středu Labyrintu. Cesta vedla zvenčí dovnitř, od nadzemského k podzemnímu, od viditelného k neviditelnému, ze dne do noci.

Epidauros sloužil pohodlí a zábavě návštěvníků a celostní terapii těla, ducha a duše. Byla tu knihovna, muzeum, odeon, ve kterém se předváděly hudební a taneční kusy, gymnastický sál, stadion pro sportovní utkání, zápasnická škola a také římská a řecká lázeňská oddělení. Široká nabídka měla za cíl podpořit ducha i tělo. Proces léčení se odehrával v uvolněné atmosféře plné kulturních podnětů a tělesných zaměstnání. Proces léčení se podobal iniciaci, jejímž vrcholem byl Labyrint.

(zdroj: Labyrint, Uwe Wolff)

PROPORCE

VZTAHY MEZI PRVKY, NEBO ČÁSTMI PRVKU KOMPOZICE. NAPŘÍKLAD POPMĚRY STRAN OBDELNÍKU, NEBO LIDSKÉHO TĚLA. ZA IDEÁLNÍ PROPORCI JE POVÁN ZLATÝ ŘEZ.

ASYMETRIE

JEDNÁ SE O OPAK SOUMĚRNOSTI. PRVKY NEMAJÍ ŽÁDNOU OSU, PODLE KTERÉ BY BYLY SOUMĚRNÉ. POUŽÍVÁ SE K NAVOZENÍ ILUZE POHYBU, NEBO K VYVÁŽENÍ PROSTORU. JE PŘIROZENÁ NARODDÍL OD SYMETRIE

STRUKTURA

SYSTÉM, USPOŘÁDÁNÍ, OSNOVA, KONSTRUKCE, SKELET, RASTR, PRAVIDELNOST VNITŘNÍ SESTAVENÍ, POSKLÁDÁNÍ JEDNOTLIVÝCH PRVKŮ OBJEKTU – MŮže Být Záměrná, TO ZNAMENÁ, že MUSÍ TVORIT POŽADOVANÝ CELEK - V TOMTO PŘíPADĚ SE STRUKTURA ODvíjí OD Kritérií A POžADAVKů NA OBJEKT VNITŘNÍ STRUKTURA – RODINNÝ DŮM (SPOL. PROSTORY NA JIHOVÝCHOD) (TECH. MÍSTNOSTI NA SEVER) JIH – NEJVĚtší PROCENTO CELK. ZASKLENÍ. VÝROBNY, TOVÁRNY – PODLE POSTUPU VÝROBY – OD SKLADU MATERIÁLŮ Až PO SKLAD VÝROBKŮ URBANISTICKÁ STRUKTURA – ODDĚLENÍ PRŮMYSLOVÉ A OBYTNÉ ZÓNY

OTEVŘENÁ KOMPOZICE

KOMPOZIČNÍ PRVEK ZAMĚŘENÝ NA PROSTOROVÉ VNÍMÁNÍ OSOBY. OBJEKTY, ČI STAVBY SOU SITUOVANÉ TAK, ABY USPOŘÁDANÝ CELEK PŮSOBIL PROSTORNĚ „OTEVŘENĚ“. VE ZKRATCE, ABY VYNIKL OTEVŘENÝ PROSTOR

RYTMUS

PRAVIDELNÉ ŘAzení ASPOŇ DVOU RŮZNÝCH PRVKŮ (NEJMÉNĚ 4X) RYTMICKY SE MŮže OPAKOvAT I JEDEN PRVEK, POTOM ZA DRUHÝ PRVEK Považujeme MEZERU MEZI JEDNOTLIVÝMI OPAKOvÁníMI TOHOTO PRVKU.

SHODA

SOULAD (OPAK KONTRASTU)
SHODA MŮže NASTAT VE TVARU, BARVĚ, MATERIÁLU, ATD.

UZAVŘENÁ KOMPOZICE

BUDOVÁ JE UZAVŘENÁ DO POMYSELNÉHO CELKU. HRANICA KOMPOZÍCIE JE DANÁ TVARAM, LÍNIAMI ATD. PRVKY BUDOVY (AKO NAPR. ORNAMENT, RÔZNE KONšTRUKCIE) NEPRESAHUJÚ TVAR BUDOVY. KOMPOZIČNÝ PRINCÍP, KTORÝ POZOSTÁVA Z REZOV TELIES ROVINOU. REZY TELIES MÔžU UDÁVAŤ TVAR JEDNOTLIVÝCH PRVKOV BUDOVY ČI Už V INTERIÉRI ALEBO V EXTERIÉRI.

DYNAMICKÁ KOMPOZICE

= ORGANICKÁ ARCHITEKTURA
ARCHITEKTURA S UžITÍM DYNAMICKÉ KOMPOZICE JE CITOVÁ, S POUžITÍM PRAVIDELNÝCH NEBO I NEPRAVIDELNÝCH DYNAMICKÝCH TVARŮ
TATO ARCHITEKTURA JE TYPICKÁ PRO BAROKNÍ STAVBY, KDE SE NACHÁZÍ I PRVKY INSPIROVANÉ PŘíRODOUNEBO PRO MODERNÍ STAVBY.

STATICkÁ (=RACIONALISTICKÁ) KOMPOZICE

V ARCHITEKTUŘE, VE KTERÉ JE POUžIT PRINCIP STATICkÉ KOMPOZICE, SE UžÍVÁJÍ PRAVIDELNÉ GEOMETRICKÉ TVARY A U SKORO VŠECH STAVEB SE NACHÁZÍ SYMETRIE (JAK OSOVÁ, TAK PŮDORYSNÁ)
STATICkÁ KOMPOZICE JE TYPICKÁ PRO RENESANCI.

PODOBA

DANÝ PRVEK PřIPOMÍNÁ PŮvodní (SOULAD, OPAK PROTIKLADU) S PODOBOU SE V KOMPOZICI SETKÁVÁME, KYDŽ NAJDEME DVA NEBO VÍCE PRVKŮ STEJNÉHO TVARU OVŠEM ODLIŠNÉ VELIKOSTI

SHODA

100% PODOBA, IDENTIČNOST, STEJNOST

OPOAKOVÁNÍ

OPOAKOVÁNÍ V RÁMCI KOMPOZICE ÚZCE SOUVISÍ S POJMEM RYTMUS. ZKRÁTKA SE JEDNÁ O PRAVIDELNÉ NEBO NEPRAVIDELNÉ OPOAKOVÁNÍ JEDNOHO ČI VÍCE PRVKŮ.

MĚŘÍTKO

JE POMĚR, KYD JEDNA JEDNOTKA NA PLÁNKU PřEDSTAVUJE X JEDNOTEK VE SKUTEČNOSTI, ZVĚTŠENÍ ČI ZMENŠENÍ PLÁNKU, OBRAZU (NĚCO PODLE ČEHO VÍME JAK JE CO VELKÉ)

PODOBOST

JSOU SHODNÉ RYSY, KTERÉ MAJÍ POROVNÁVANÉ SKUTEČNOSTI (Až Už TVARY, ZNAKY,...)

HARMONIE

KLID, SOULAD, VYROVNANOST, VYVÁŽENÁ PROPORCE, MÍR, ŘÁD, OCD, (MÍRA A SYMETRIE) SOULAD PROPORCÍ, ROVNOCHEZNÁ KOMPOZICE PROTIKLADŮ, VYROVNANOST NAVOZUJÍCÍ DOJEM KLIDU, MÍRU A ŘÁDU.

SYMETRIE

OSA, ROVNOCHEZNA, ROVNOMĚRNOST, OSOVÉ ZRCADLO, SOUMĚRNOST SYMETRIE JE PRAVIDELNÉ ROZMÍSTĚNÍ PRVKŮ KOLEM STŘEDU NEBO KOLEM NĚKTERÉ OSY (VERTIKÁLNÍ, HORIZONTÁLNÍ, ÚHLOPRÍČKY). SYMETRIE VYVOLÁVÁ VYVÁŽENOST, ROVNOCHEZNU, KLID.

GRADACE

STUPŇOVÁNÍ, NÁVAZNOST, SMĚROVÁNÍ K DOMINANTĚ, POSTUPNÝ PřECHOD, ZESILOVÁNÍ, VZESTUPNOST, ZVĚTŠOVÁNÍ

KONTRAST

OPAK, PROTIKLAD, ROZDÍL, PROTIPÓL
ODLIŠNOST DVOCH ČASTÍ, ALEBO PREDMETOV VIDENÝCH PRI SEBE
HARMONICKÝ KONTRAST – HORIZONTÁLNÍ / VERTIKÁLNÍ, SVĚTO / STÍN, PLASTICKÝ / HLADKÝ, MALÉ / VELKÉ MĚŘÍTKO, PříRODNÍ / UMĚLÉ

CHAOS

ABSENCE ŘÁDU, VYSOKÝ POČET PRVKŮ, NEURČITOST, SLOŽITÁ OBHAJITELNOST, NECITLIVOST

STEREOTOMIE

STATICKE SÍLY V PLOŠNÝCH PRVCÍCH, NEJSOU ROZLIŠENÉ NOSNÉ A NENOSNÉ PRVKY, AKTIVNOST / PASIVNOST, KOSTRUKČNÍ PRVKY SPLÝVÁJÍ

TEKTONIKA

NOSNÁ KONSTRUKCE SE PROPISUJE NA FASÁDU, TYČOVÉ PRVKY

STRUKTURA **STRUKTURA** **STRUKTURA**

STRUKTURA **STRUKTURA** **STRUKTURA**

STRUKTURA **STRUKTURA** **STRUKTURA**

STRUKTURA **STRUKTURA** **STRUKTURA**

STRUKTURA **STRUKTURA** *STRUKTURA*

STRUKTURA **STRUKTURA** **STRUKTURA**

STRUKTURA **STRUKTURA** **STRUKTURA**

STRUKTURA **STRUKTURA** **STRUKTURA**

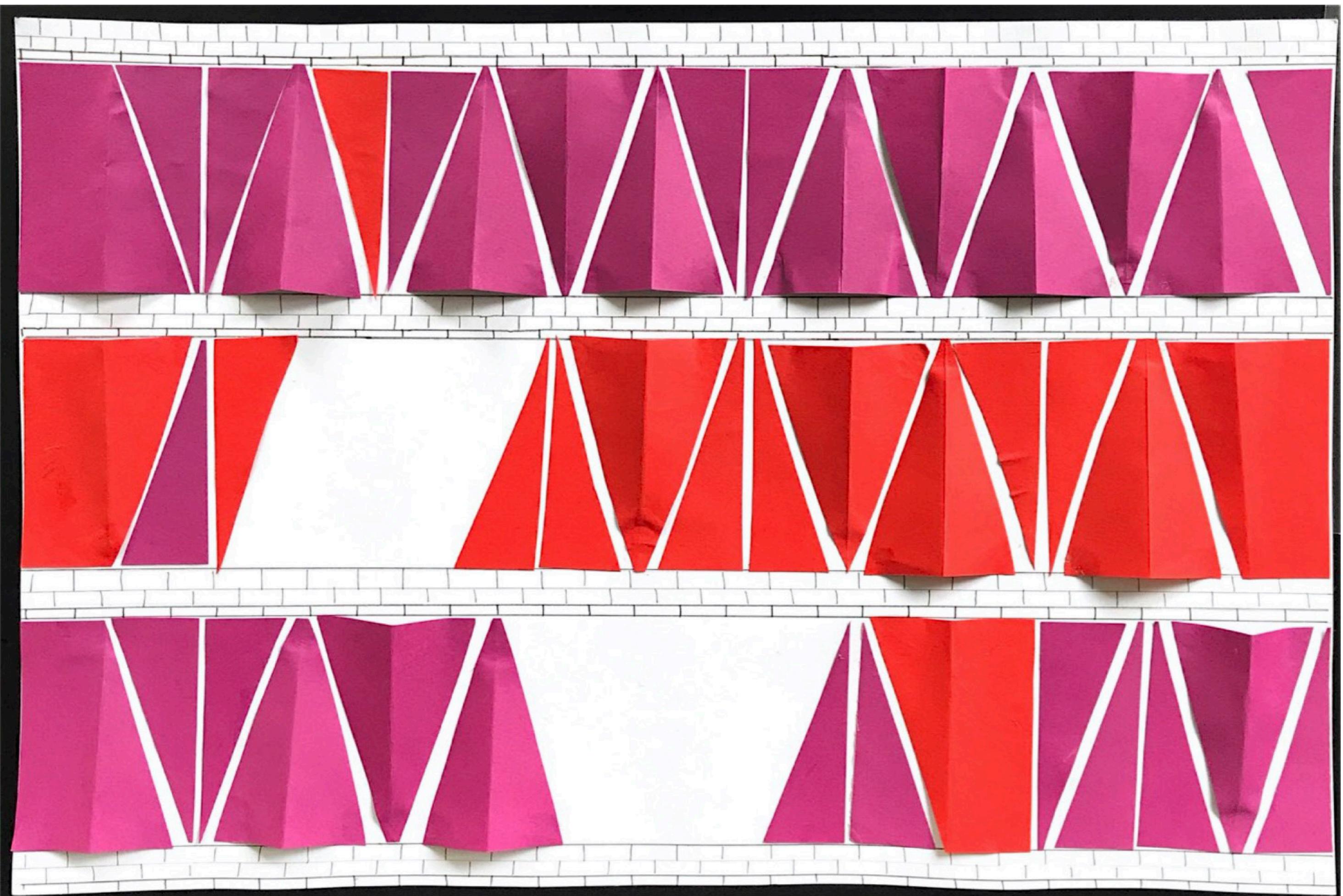
STRUKTURA

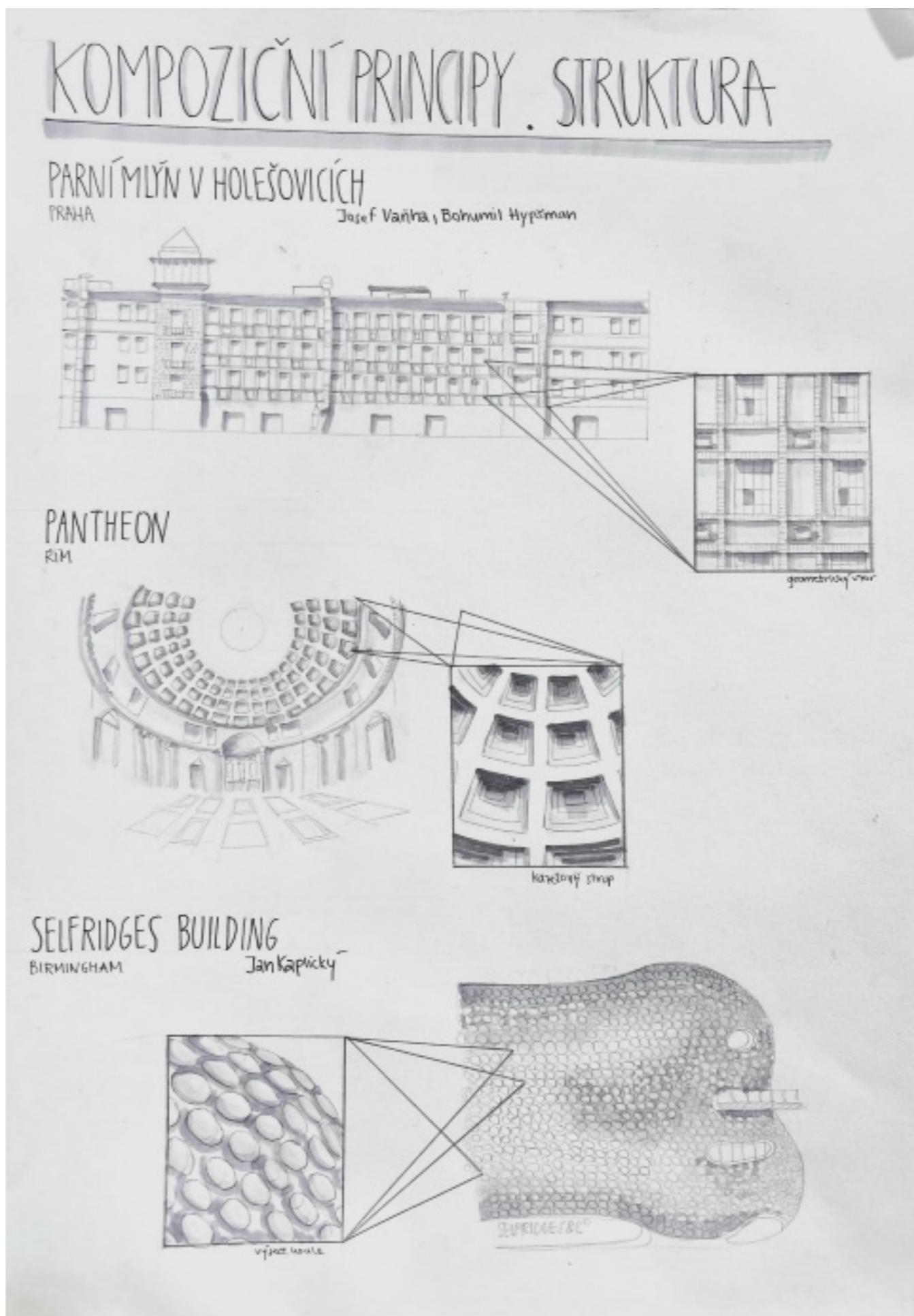
Zachycuje povrch předmětu a označuje jeho odchylky od jeho ideálního tvaru

Je určena způsobem obrábění dané plochy

Její vidění a sdělení je velmi závislé na světle, které navodí hmatovou představu

- vystupující prvky
- materiál
- povrch
- dynamika
- světlo x stín
- textura
- rýhy

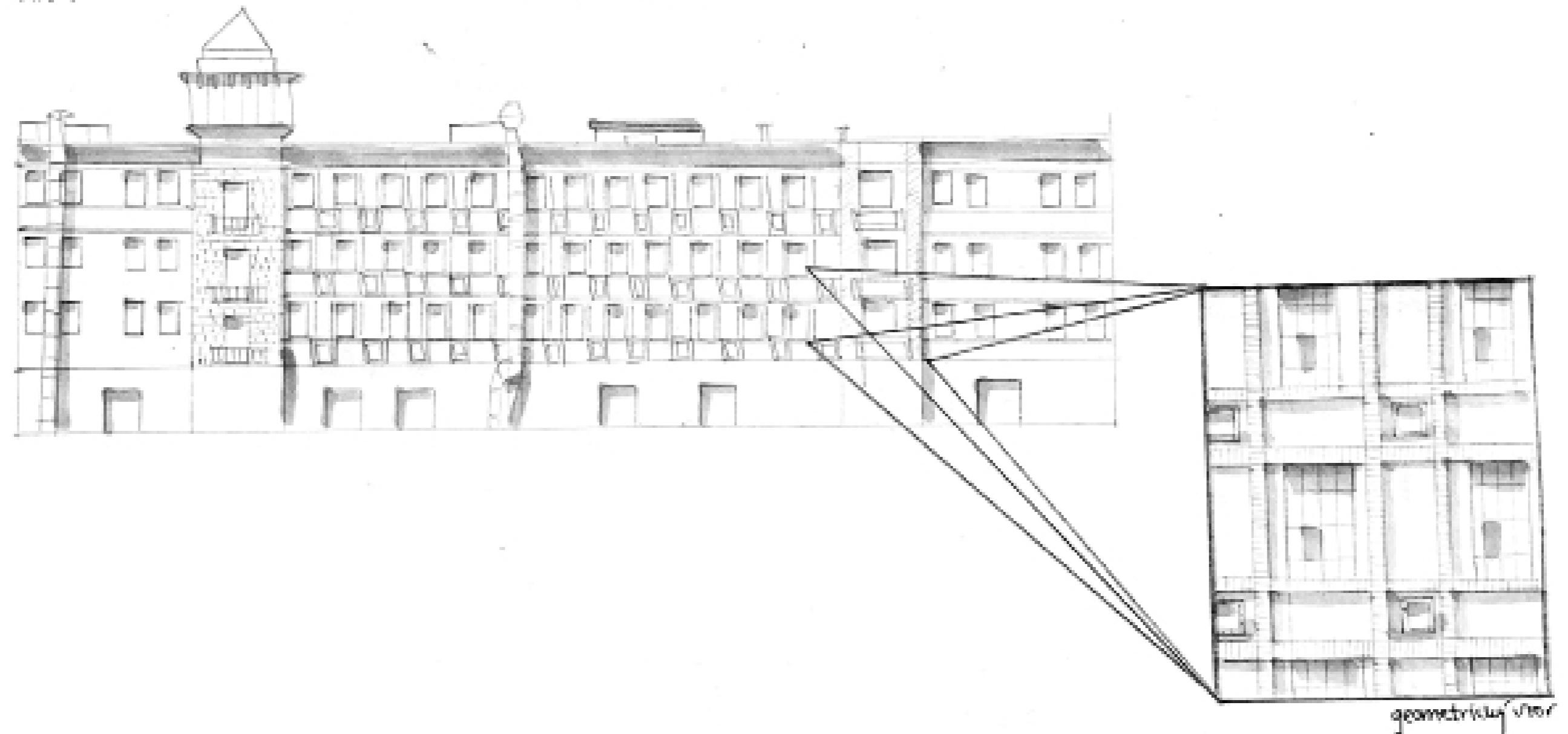

PARNÍ MLYN V HOLEŠOVICích

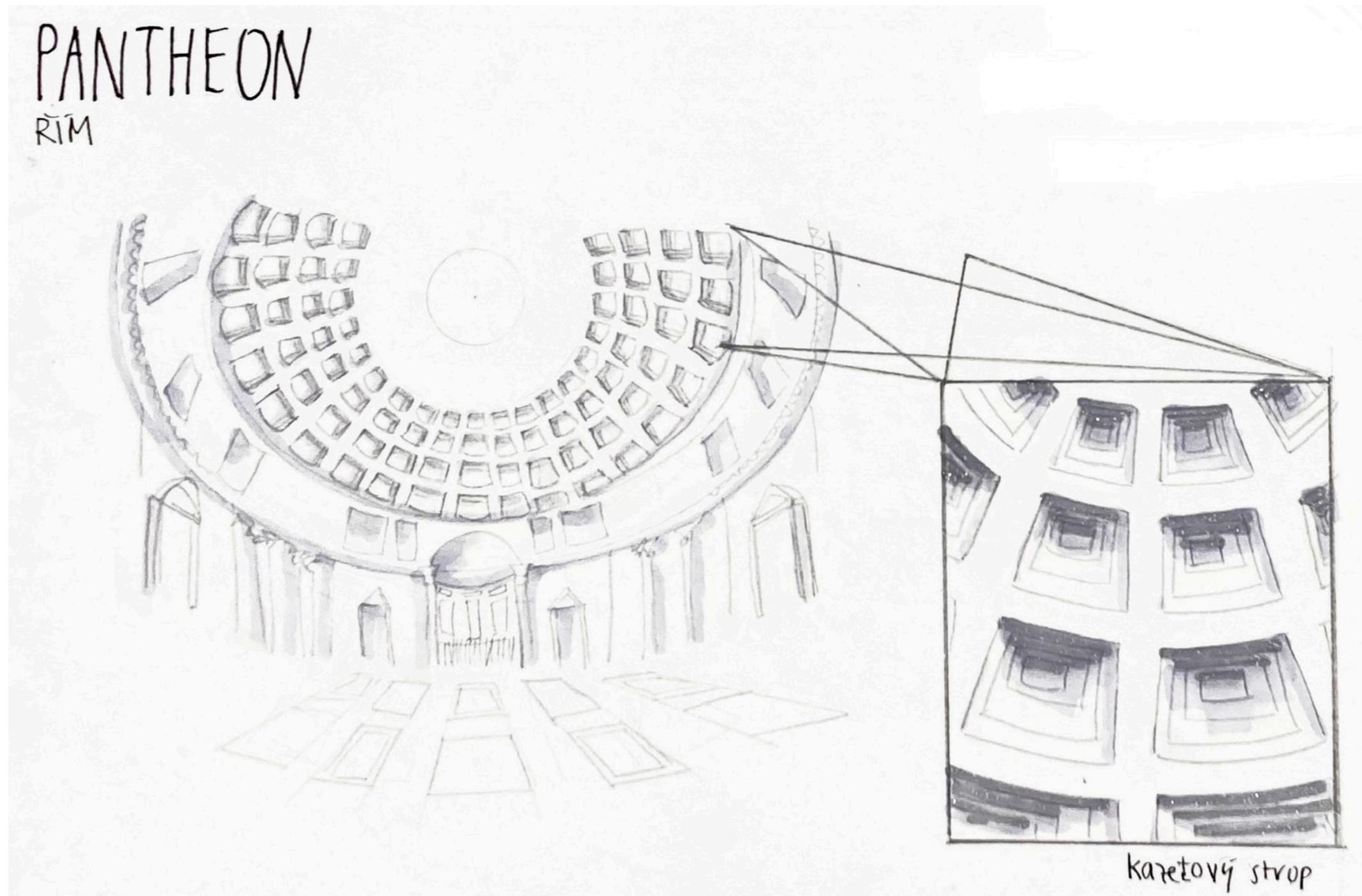
PRAHA

Josef Vaňha, Bohumil Hyřman

PANTHEON

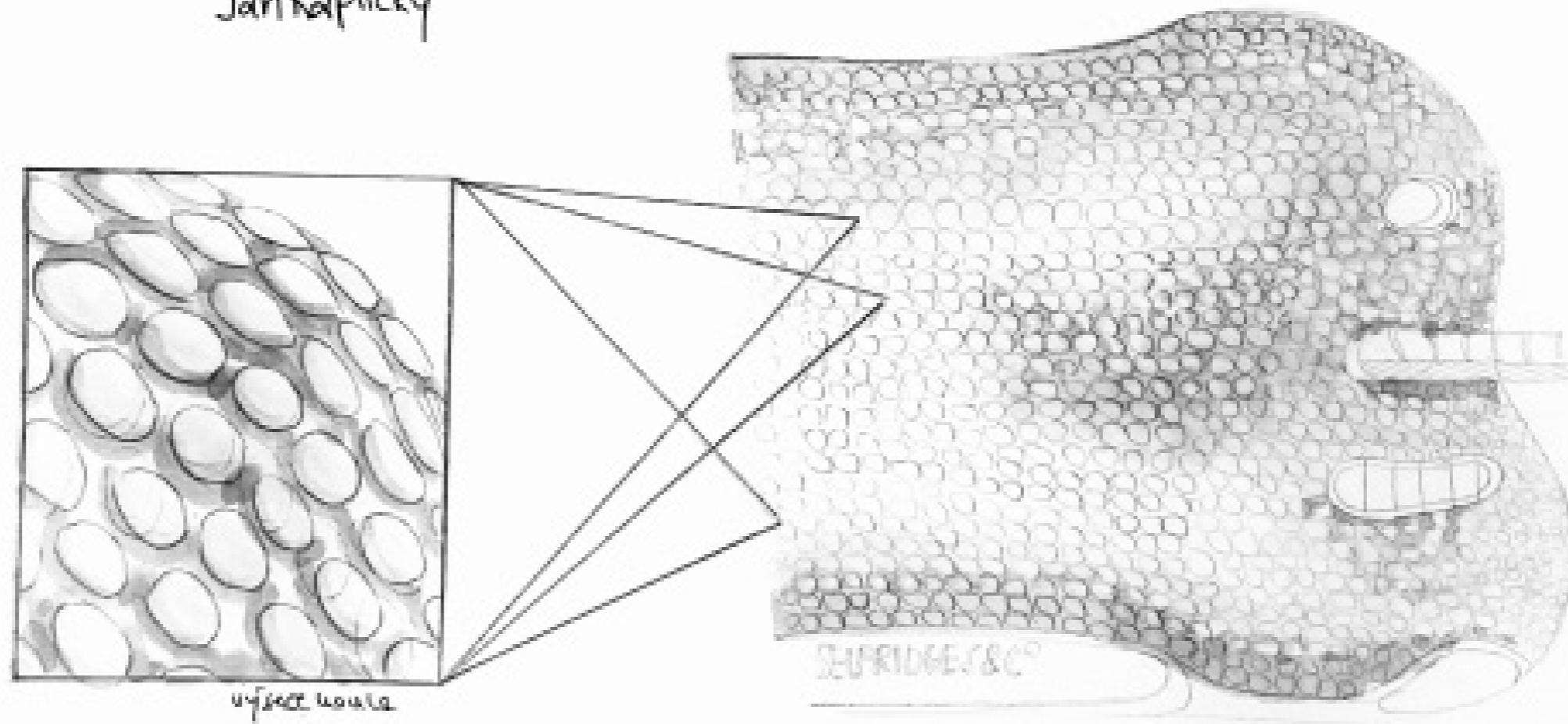
RÍM

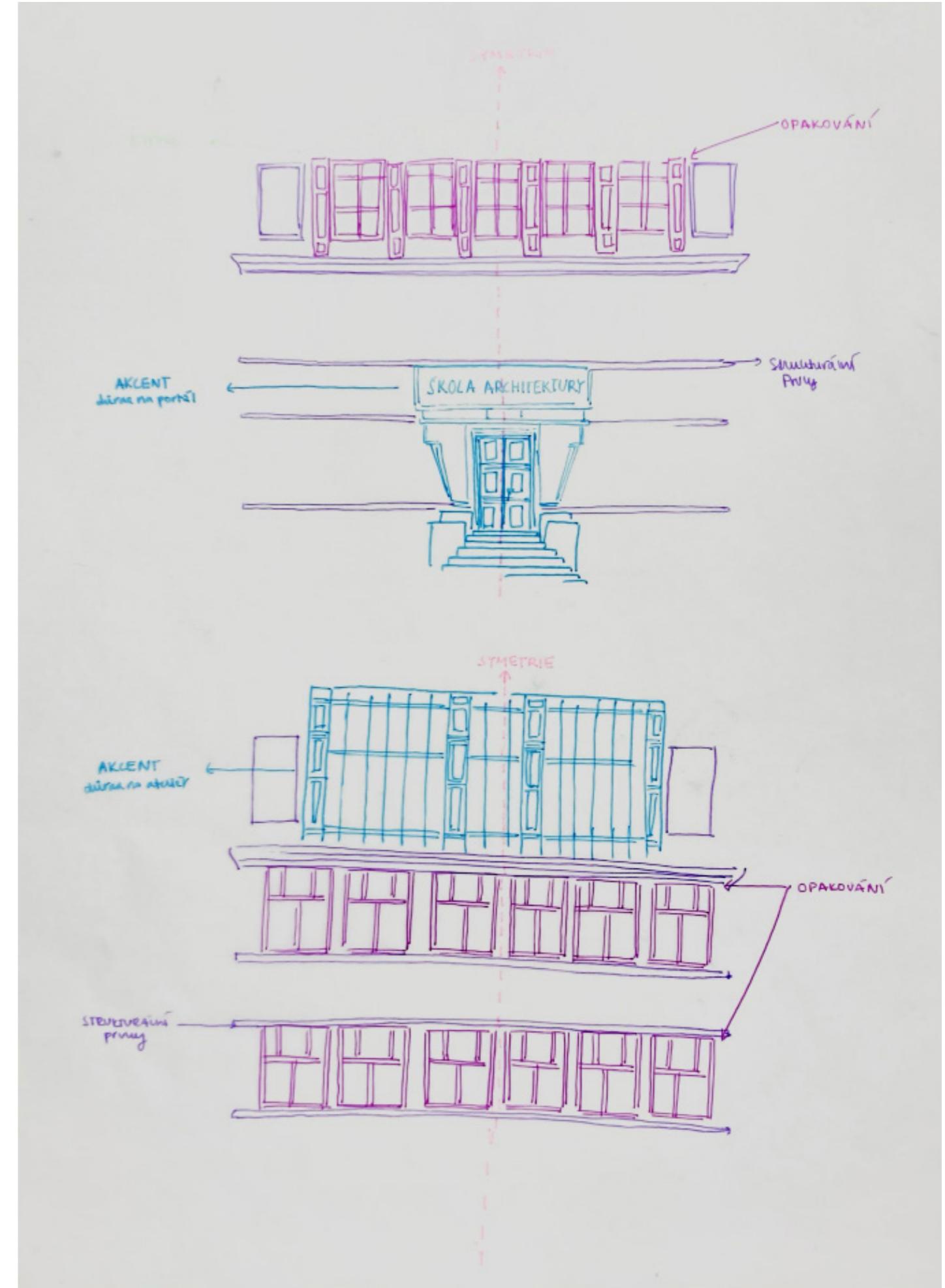
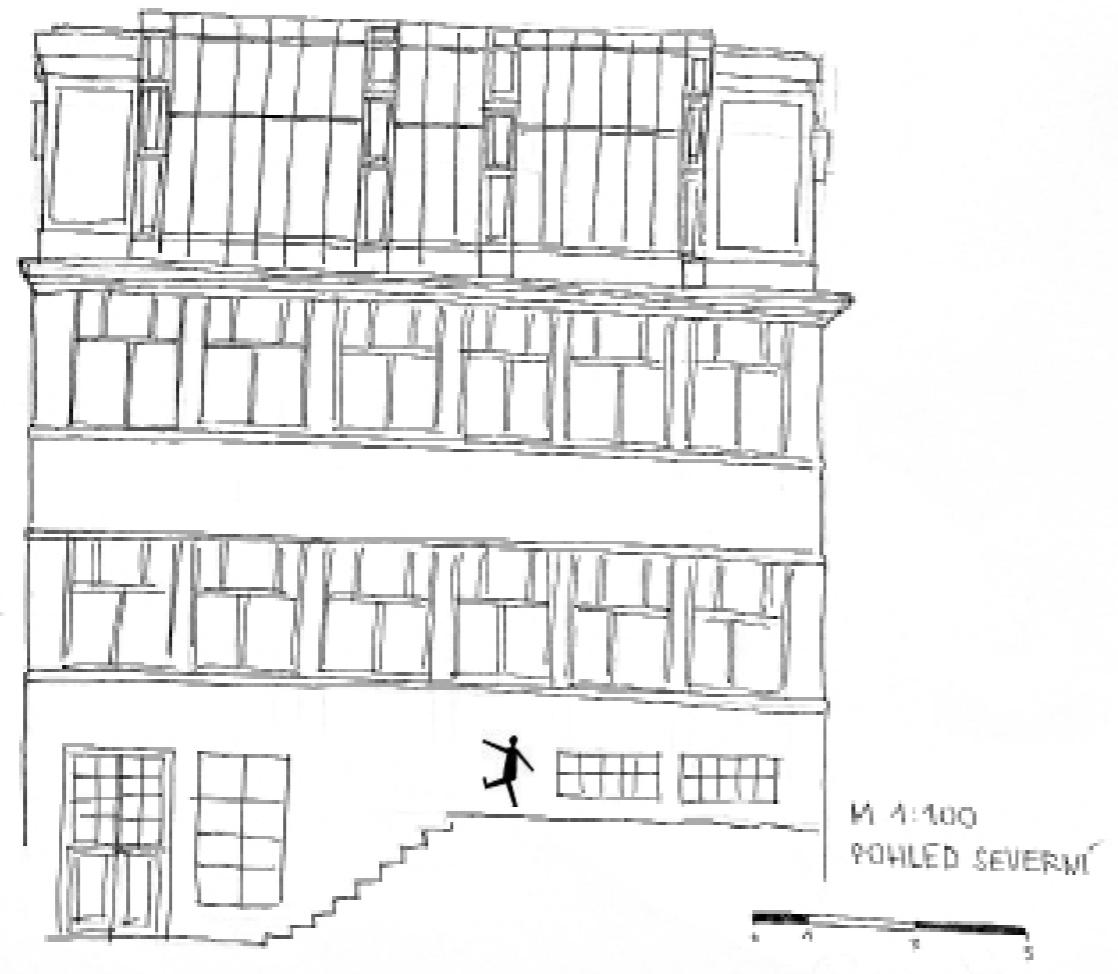
SELFRIDGES BUILDING

BIRMINGHAM

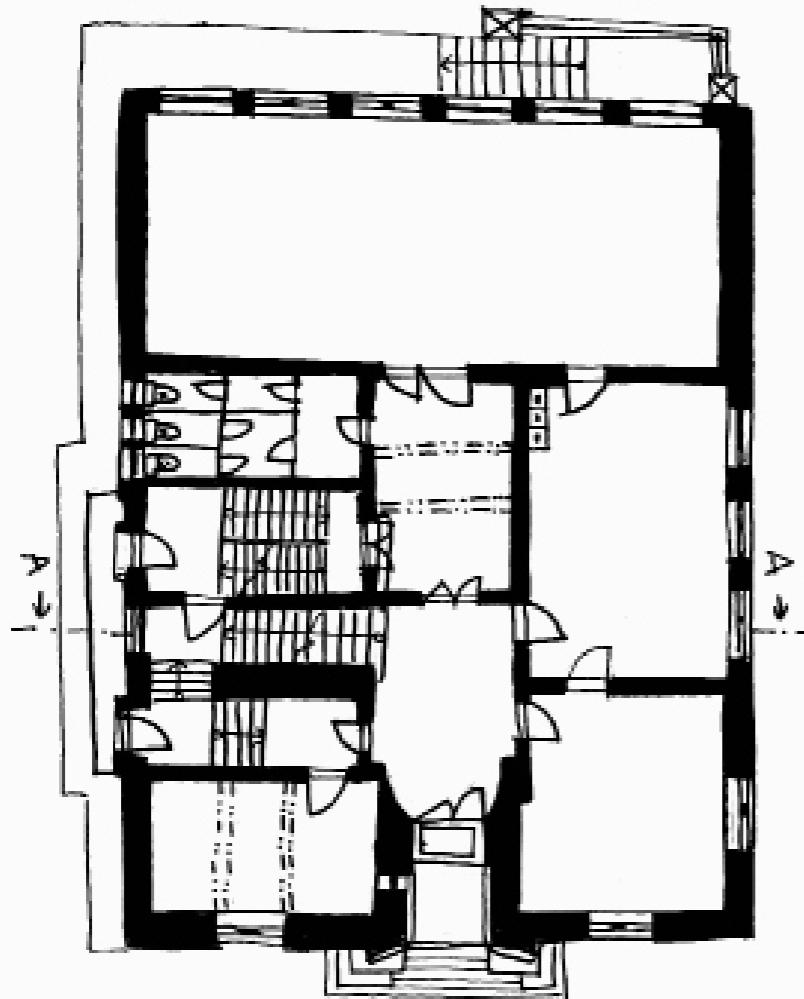
Jan Kaplicky

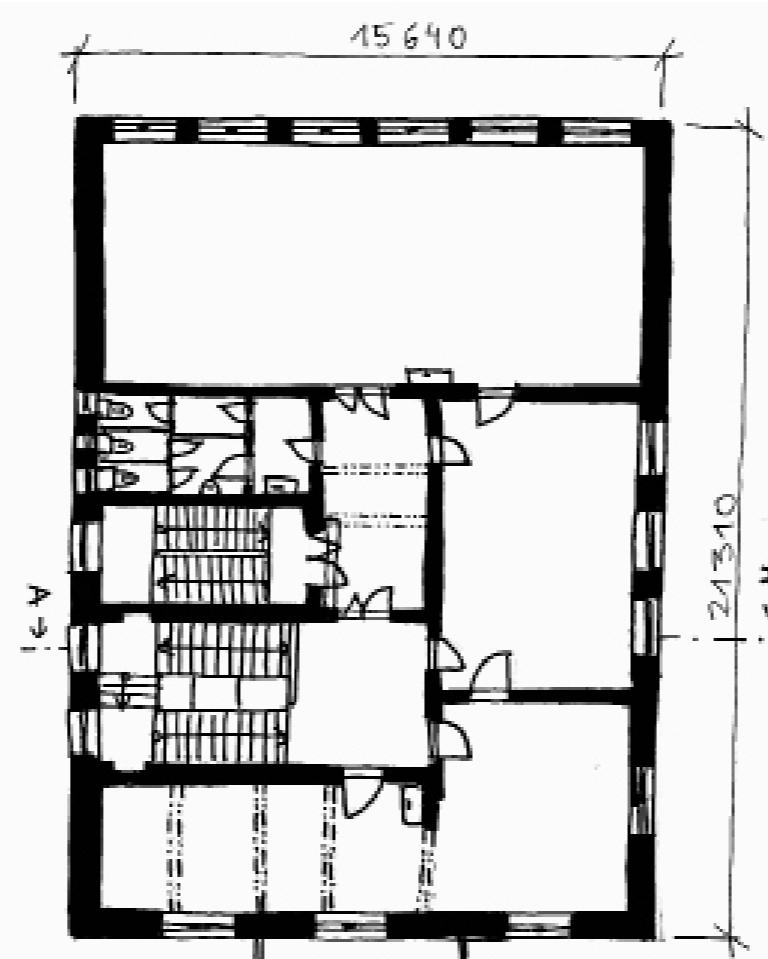
ŠKOLA AVU

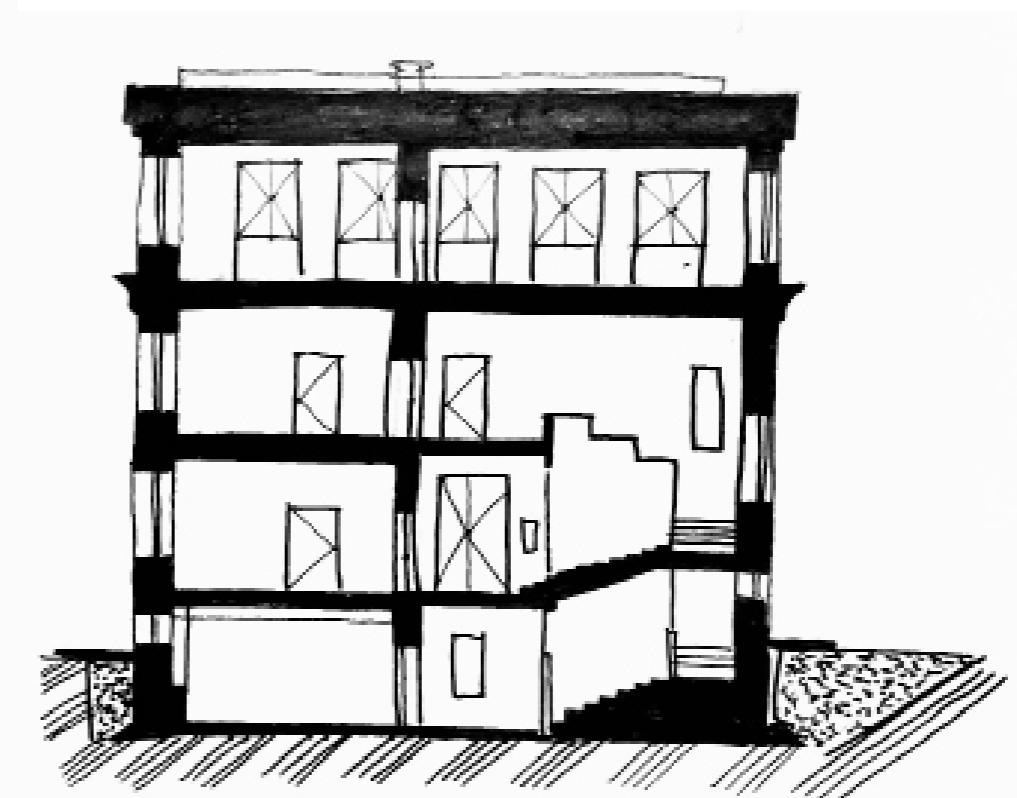
PŮDORYS -1. NP

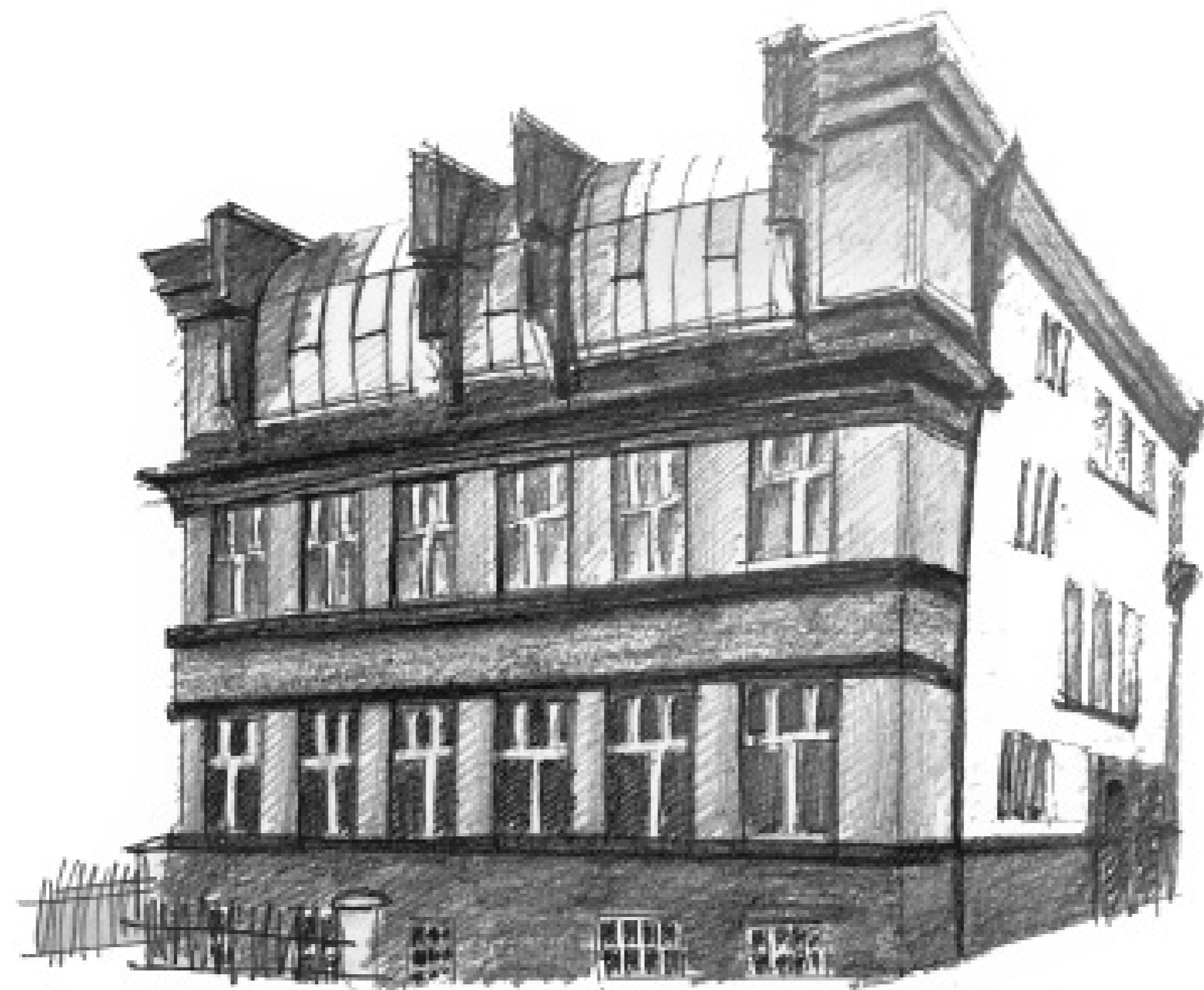
PŮDORYS 1. NP

ŘEZ A-A

2 6 10
M 1: 200

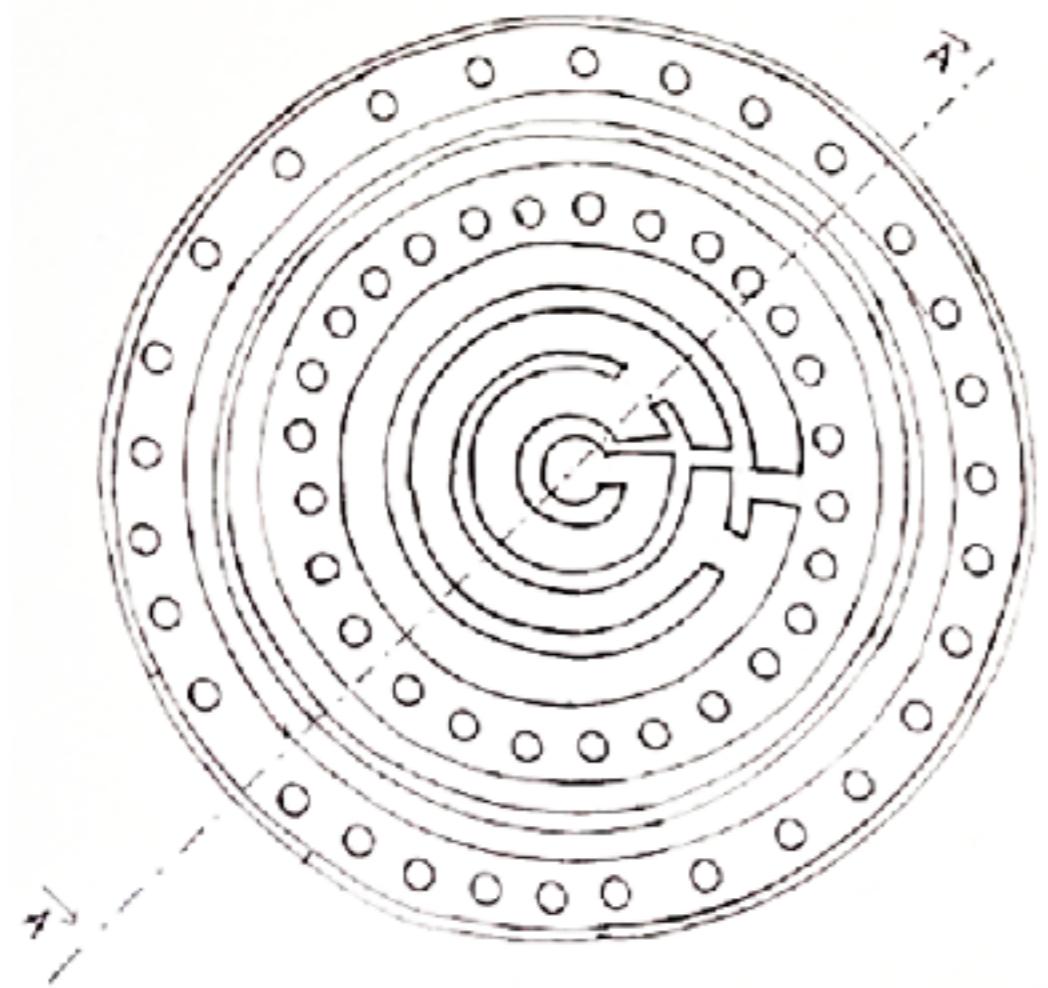

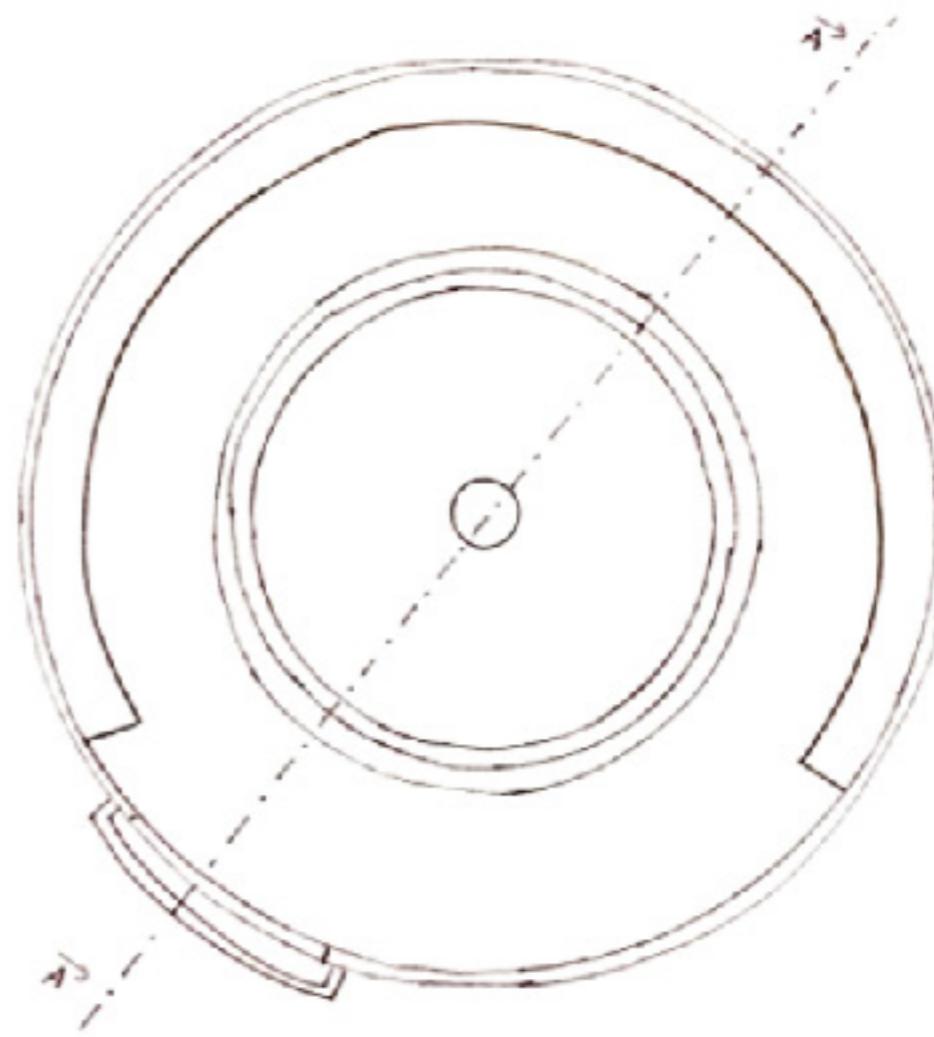
LABYRINT V EPIDAURU

Labyrint v Epidauru se nacházel v kruhové stavbě (tholos). Smělo se do něj vstoupit až po iniciačním procesu, který měl sedm stupňů. Ve vnitřním prostoru se nacházel do podlahy zapuštěný labyrint. Zvláštnost tohoto labyrintu spočívala v tom, že se do něj dalo vstoupit jen středem. Ve vnitřním prostoru kruhového chrámu se nacházel otvor v podlaze, který byl uzavřen víkem. Když se víko nadzvedlo, objevil se pod ním střed labyrintu. Kdo chtěl labyrintem projít, musel se odvážit skoku do hloubky. Vchod měl velký symbolický význam. Pak bylo víko sklopeno a v úplné tmě se návštěvník prohmatával třemi chodbami, až dospěl k mrtvému bodu. Ze středu vystoupil zase ve vnitřním prostoru chrámu

PÓDORYS -1. NP

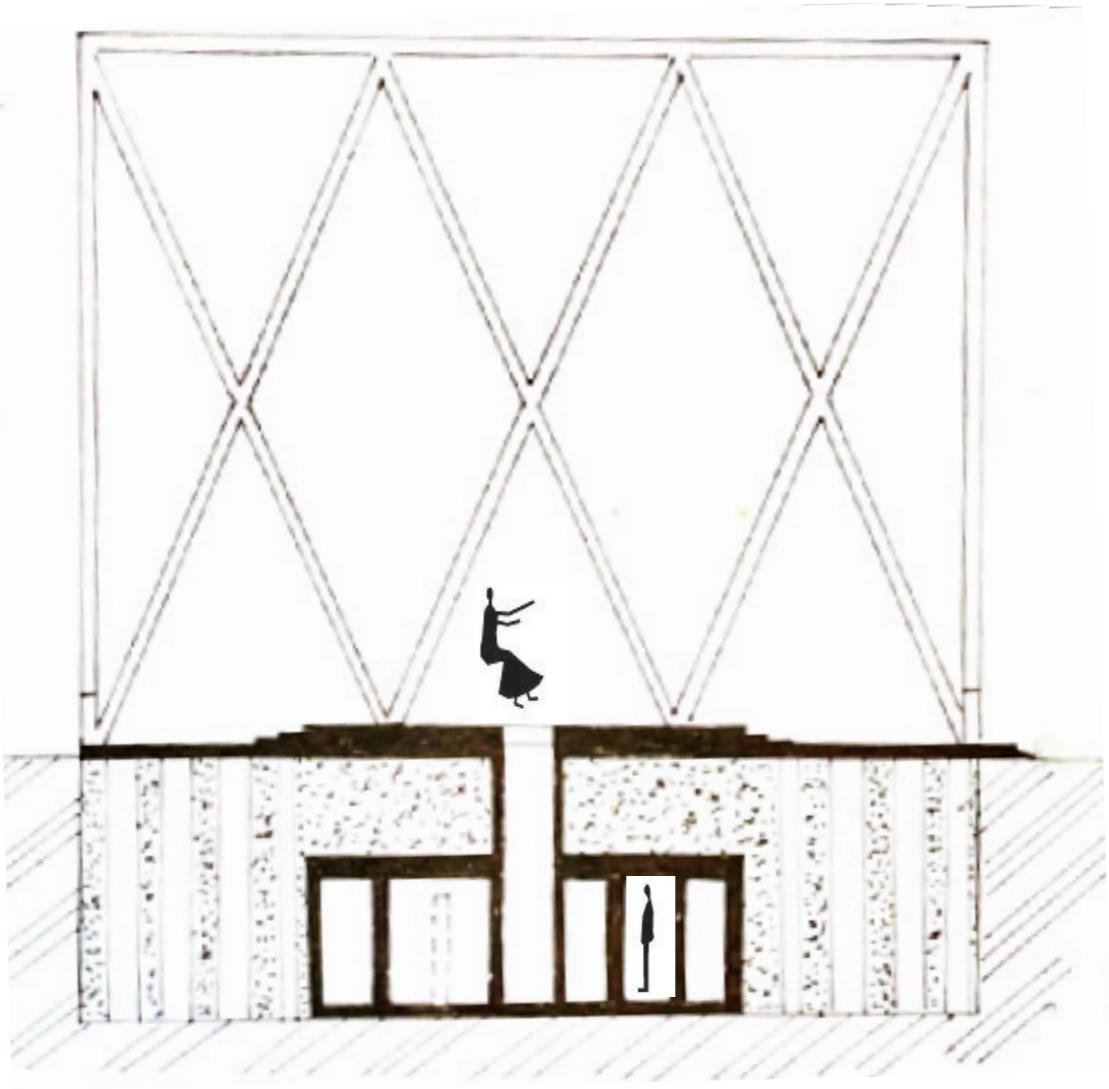

PÓDORYS 1. NP

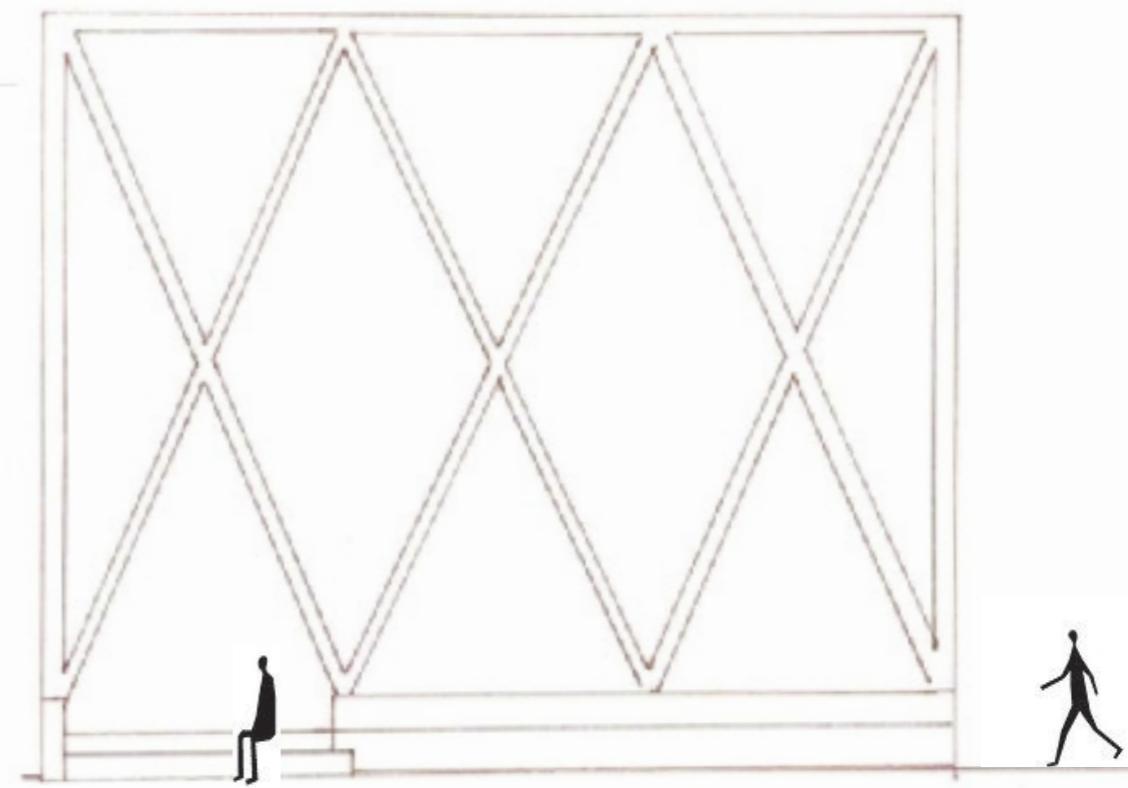

1 3 5
M 1:100

ŘEZ A-A

POHLED ČELNÍ

1 3 5
M 1:100

